

LIETUVOS RESPUBLIKOS IR ŠVENTOJO SOSTO

SUTARTIS DĖL KARIUOMENĖJE TARNAUJANČIŲ KATALIKŲ SIELOVADOS

Lietuvos Respublika ir Šventasis Sostas (toliau – Susitariančiosios šalys), siekdamos užtikrinti nuolatinę sielovadą Lietuvos Respublikos kariuomenėje tarnaujantiems katalikams abiemis Susitariančiosioms šalims priimtinu būdu,
s u s i t a r ė:

1 straipsnis

1. Šventasis Sostas įsteigia kariuomenės ordinariatą, kuris rūpinsis Lietuvos Respublikos kariuomenėje tarnaujančių katalikų sielovada.
2. Remiantis Apaštališkąja konstitucija *Spirituali Militum Curae*, kariuomenės ordinariatui vadovauja Kariuomenės Ordinaras, turintis diecezinio vyskupo teises ir pareigas.
3. Kariuomenės Ordinaras tuo pačiu metu gali eiti diecezinio vyskupo arba vyskupo pagalbininko pareigas.
4. Kariuomenės Ordinaro jurisdikcija yra personalinė, ordinarinė ir sava. Ši jurisdikcija vykdoma kartu su vietos ordinarais.
5. Kariuomenės Ordinaras yra Lietuvos Vyskupų Konferencijos narys.

2 straipsnis

Šventasis Sostas laisvai skiria Kariuomenės Ordinarą, iš anksto pranešdamas apie jo paskyrimą Lietuvos Respublikos Prezidentui.

3 straipsnis

Suderinęs su Lietuvos Respublikos krašto apsaugos ministru, Kariuomenės Ordinaras skiria Generalinį Vikarą. Generalinis Vikaras tuo pačiu metu yra ir kariuomenės vyriausiasis kapelionas.

4 straipsnis

1. Karo kapelionus skiria ir atleidžia Kariuomenės Ordinaras, suderinęs su vietos vyskupu. Pagal kanonų teisės nuostatas karo kapelionai priklauso Kariuomenės Ordinaro jurisdikcijai net ir tuo atveju, jeigu jie lieka inkardinuoti savo vyskupijose. Karo kapelionai turi personalinės parapijos klebono teises ir pareigas.
2. Sutinkant Kariuomenės Ordinarui, krašto apsaugos ministras karo kapelionams, atsakingiems už karių sielovadą didžiausiuose kariniuose vienetuose, gali suteikti specialųjį tarnybinį statusą. Tokie karo kapelionai gali būti inkardinuoti kariuomenės ordinariate, laikantis Kanonų teisės normų.
3. Suderinęs su vietos vyskupu, Kariuomenės Ordinaras taip pat gali pasitelkti kitus kunigus laikinai teikti sielovadinius patarnavimus.

5 straipsnis

Pagal kanonų teisės normas Kariuomenės Ordinaro jurisdikcijai priklauso šie asmenys:

- a) Lietuvos kariuomenėje tarnaujantys katalikai kariai ir civiliai;
- b) katalikai jų šeimų nariai ir kiti kartu su jais gyvenantys katalikai;

c) katalikai, besimokantys karo mokyklose, dirbantys karo ligoninėse ir kitose kariuomenės institucijose;

d) katalikai, vykdanys Kariuomenės Ordinaro jiems pavestą užduotį nuolat arba su Kariuomenės Ordinaro sutikimu.

6 straipsnis

Kariuomenės ordinariato kurija yra Vilniuje.

7 straipsnis

Krašto apsaugos ministerija teikia atitinkamą materialinę pagalbą kariuomenės ordinariatui ir kulto vietoms išlaikyti bei kitai sielovadinei veiklai.

8 straipsnis

1. Vykdydami sielovadinę veiklą karo kapelionai laikosi kanonų teisės normų, Kariuomenės Ordinaro potvarkių ir kariuomenės statutų, taisyklių bei tvarkos.

2. Į karo kapeliono pareigas įeina: karinių vienetų lankymas, šv. Mišių aukojimas ir vadovavimas kitoms apeigoms, sakramentų teikimas, tikybos ir dorovės dėstymas, pokalbių tikybos ir moralės temomis rengimas, jam patikėtos bažnyčios nuosavybės valdymas ir saugojimas ir kitos sielovadinės veiklos vykdymas.

3. Prireikus karo kapelionui skirti drausmines nuobaudas, kariuomenės vadovybė veikia pasitarusi su Kariuomenės Ordinaru.

9 straipsnis

1. Kariuomenės Ordinaras turi teisę duoti nurodymus karo kapelionams dėl jų tarnystės, palaikyti su jais nuolatinį ryšį tiesiogiai arba per savo atstovus ir prižiūrėti juos jų tarnystės vietoje.

2. Karo kapelionai periodiškai atsiskaito Kariuomenės Ordinaru už savo veiklą.

10 straipsnis

Lietuvos Vyskupų Konferencija ir Krašto apsaugos ministerija susitaria dėl konkrečių kariuomenės ordinariato nuostatų, apibrėžiančių karo kapelionų sielovadinės veiklos praktinius aspektus, taip pat dėl jų sąlygų karinėje struktūroje.

11 straipsnis

Ateityje kilus nesutarimams aiškinant ar įgyvendinant šią Sutartį, Susitariančiosios šalys bendrai juos spręs, siekdamos draugiško sutarimo.

12 straipsnis

Ši Sutartis įsigalioja nuo to momento, kai Susitariančiosios šalys praneš viena kitai apie procedūrų, reikalingų jos įsigaliojimui, atlikimą.

Sudaryta Vilniuje 2000 m. gegužės 5 d. dviem egzemplioriais lietuvių ir anglų kalba, abu tekstai turi vienodą galią.

LIETUVOS RESPUBLIKOS VARDU

ŠVENTOJO SOSTO VARDU
